

KURIER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 6. Lipca V. S. ROKU 1810.

WILNO V. S. d. 5 lipca. Kładniemy naymilościwszą odpowiedź, J. J. Mości dla szlachty gubernii litewskich, przez Towarzysza ministra wewnętrznych interesów, do JW. Generała od infanterii litewskiego wojennego Gubernatora Michała Goleniszczewa Kutuzowa przeniesioną w słowach „O chęci szlachty litewskich gubernii wysłania do S. Peterzburga deputatów dla złożenia JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI naypoddanniejszego dziękczynienia za naywyższe łaski w ciągu wielu lat na te gubernie wylane miałem szczęście przekładać IMPERATOROWI—J. J. Mość przyiósł w prawdziwey cenie ten nowy dowód przywiązania i wierności szlachty litewskiej i rozkazał mnie naywyższym ukazem zgłosić się do JW. Pana ażebyś Jey oświadczył Monarsze ukontentowanie—Co do deputatów przekonany Imperator o wdzięczności i przychylności szlachty Litewskiej uwalnia ich od osobistego przybycia; iednak raczył naywyżey uważać, że ieżeli deputaci chcący osobiście stawać przed tronem mają iakie w dziełach potrzeby, na ten przypadek pozwala na ich przyjazd—O tey Naywyższey woli mam honor oznaymić JW. Panu “ podpisano: Józef Kozodawlew

Dnia 30 przeszłego miesiąca w Uniwersytecie wileńskim miane było publiczne posiedzenie, które oprócz wielu gości, zaszczycone było przytomnością JO. Taynego Konsyliarza, Senatora, Członka Rady Państwa i Kawalera Adama Xięcia Czartoryskiego kuratora Uniwersytetu i szkół iego wydziału. Rektor zagał posiedzenie, i wspomniawszy o stratach Uniwersytetu poniesionych przez śmierć członków iego, a mianowicie o stracie w roku przeszłym członka honorowego X. Jana Albertrandego biskupa Zenopolitańskiego męża rozległemi wiadomościami w starożytności, w literaturze Greckiey i Łacinskiey, w historyi powszechney i kraiu swojego, gruntowną nauką, ciągłą i niezmordowaną pracowitością znakomitego, po którym dostały się Uniwersytetowi szacowne iego ręko-pisma w 19 tomach zawarte; czytał życie i pochwałę X. Marcina Odlanickiego Poczubuta wysłużonego w Uniwersytecie wileńskim Professora i Astronoma i obserwatora, który na dniu 8 lutego roku bieżącego 1810 zakończył w Dyneburgu życie swoje pełne chwały i na zawsze pamiętne w dziejach Uniwersytetu wileńskiego i edukacyi publiczney: poczem Professor Grodecki i Dziekan oddziału literatury czytał rozprawę w ięzyku łacińskim okazując mądrość dawnych Greków w szacowaniu przymiotów i zasług ich przodków. Na témże po-

siedzeniu ogłoszone zostały imiona studentów Uniwersytetu, którzy na examinach konkursowych o nagrody przeznaczone, stosownie do ustaw, poiedney na każdy oddział, wartości rubli sto srebrem, dali dowod pilności, talentu, i znacznego postępu w naukach, to iest: w oddziale nauk matematycznych i fizycznych przyznana nagroda Wincentemu Sienkiewiczowi Kandydatowi do stanu nauczycielskiego, współubiegającym się zaś studentowi X. Tadeuszowi Maiewskiemu prawo wczesniejszego ubiegania się o stopnie Akademickie, Ignacemu Lachnickiemu filozofii Kandydatowi publiczna pochwała—W oddziale nauk medycznych przyznana nagroda Wincentemu Woyniewiczowi a accesit Leonowi Naumowiczowi, innym zaś współubiegającym się, Hyacyntowi Lange, Łukaszowi Bohuszewiczowi, Stanisławowi Derewińskiemu, Antoniemu Sawickiemu, Janowi Tomarowiczowi, Janowi Laskowskiemu, Józefowi Buczyńskiemu, Józefowi Chrzczonowiczowi, Maksymowi Zukowskiemu, Józefowi Grabowskiemu kandydatom medycyny, pierwszym na funduszu skarbowym, a ostatniemu na własnym, publiczna pochwała. W oddziale nauk moralnych i politycznych nagroda przyznana Józefowi Bobrowskiemu, a Ludwikowi Rozwadowskiemu publiczna pochwała. Kandydatom filozofii—W oddziale Literatury i pięknych sztuk nagroda przyznana Maksymilianowi Jakubowiczowi kandydatowi do stanu nauczycielskiego. Po skończonem posiedzeniu, Uniwersytet ze wszystkimi studentami udał się do Kościoła Akademickiego na Te Deum.

S. PETERSBURG V. S. d. 25 czerwca. J. J. Mość oświadczył swoje ukontentowanie woysku, które d. 14 było na popisach na polu Smoleńskim i na żołnierza po rublu darował—W pułku huzarskim Białoruskim zostali, porucznikami Skirmunt, i Andrzejkiewicz, chorążym Jankowski: w Teraspolskim Stankiewicz kapitanem, Szczerbiński, Kaliński i Tabiński podporucznikami: w Derptskim dragonskim Rawicz kapitanem, Jankiewicz sztabs-kapitanem, Bröniewski porucznikiem; w Ochotskim muszkietierskim pułku. Sztaszewski Daniszewicz i Parszyński porucznikami w Mingrelskim m. p. Zgurski kapitanem, Baranowski sztabs kapitanem; podobnież w Nitawskim dragonskim Rawicz Szastkiewicz kapitanami: w Biełozerskim m. p. Olechnowicz, Suchocki, Drowiecki, Poczubut, Szostakowski i Kalakutski podporucznikami; Raczkowski i Kozłowski chorążymi: w Rjazańskim m. p. Zakrzewski Rogowski sztabs kapitanami: w Wilmasztrandzkim m. p. Korsak, Sobolewski porucznikami w Brze-

zinski kapitanem, Sobolewski sztabs kapitanem, Moszyński, Markowski, Golz porucznikami: w 3o strzeleckim p. Kuzmiński, Makarski, Czernicki porucznikami; Przysiecki podporucznikiem. Szef 29go strzeleckiego p. pułkownik Sanders za okazane męstwo w bitwach mianowany General majorem.

Dnia 12 W. Xżna Katarzyna Pawłowna z małżonkiem swoim Xciem Oldenburskim przybyła do wyższego Wołoczka. Tłumy ludu spotkały dostojnych gości. Dnia 13 oglądali kanał i szluzę, i te stawy wody zapasowej, które były jeszcze od Piotra W. zrobione. Dnia 17 ruszył dwór Xiążęcy do tej stolicy i szczególnie przepłynął jezioro Mstino—Dnia 14 w Wiborgu, w rocznicę stuletnią podbicia tego miasta zwyciężkim orężem Imperatora Piotra I i przyłączenia jego do Rosyi, obchodzono tę wielką pamiątkę uroczystym sposobem przez nabożeństwa, processye, obiady, bale i illuminacyę—J. J. Mośc naymilszowiec potwierdził raczył Testament ś. p. Ignacego Karpia Chor. Upit: darujący wolność wszystkim poddanym dusz męskich 7000 wynoszącym.

WIEDEN d. 26 czerwca. (z Berl: Ham:) Wojsko nasze od 80 tysięcy z artyleryą od dział 150 ciągnie teraz do Węgier na granice tureckie. Lecz chociażby i przyszło do wojny między Portą Otomańską a Francją, rozumieją że Austrya nieda większych posilków, ponieważ stan zrównowony skarbu niepozwała mieć większego udziału. Jaka zaś nasza cała potęga i iak ona rozłożona następny etat okazuje. W Czechach dowodzi FML. Graf Collovrath, pod nim służą GG. Winzingerode, Walmoden, Vincent, Klenau, Weyssenwolf i 9 brygadierow, cały zaś ten korpus składa się z 19 regimentow. W Morawii dowodzi AX. Ferdynand; pod nim komenderują dywizyami GG. Speth, S. Julien, i Schustek; pod temi służą 8 brygadierow, a regimentow liczy się 15 w tym korpusie. W Austrii niższej i wyższej naczelnym dowodzą jest FM. Xże Lichtenšteyn, a ma pod swoimi rozkazami GG. Stipnitz, Amende, Maurycego Lichtenšteyn i Rosenberga, 8 brygadierow i 13 regimentow. W Austrii wewnętrznej naczelnie dowodzi G. Xże Hohenzollern: pod nim służą GD. Colloredo i Schaueroth, 3 brygadierow i 7 regimentow. W Gallicyi głównokomenderującym jest GFM. Graf Bellegarde z GD. Neustedter, Provenceau, i Sommariva, ma 7 brygadierow i 13 regimentow. W Węgrzech hetmani FM. Alvinzy, pod nim dowodzą dywizyami GG. X. Hehenloe Bartenszteyn, Clary, Hessen Homburg, Giulay, Frimont, Bianchi, Meczeri, Radecki i 10 brygadierow; korpus ten składa się z 20 regimentow. W Sklawonii Główną ma komendę GFZM. baron Simbschen, nad dywizyami GG. Siegenthal i Jellachich oraz 4ch brygadierow; regimentow jest 7, z których 4 graniczne. W Kroacyi GFZM. Hiller z G. Knesewich: i 2 brygadierow, 2 regimenta liniowe i 2 graniczne. W Bannacie FML. Duca z G. Radivoievich i 3 brygadierami, z 2ma regimentami liniowymi i 2ma granicznymi. W Siedmiogrodzie FZM. Graf Collovrath z GG. Kneresty i Stoichevich 4ma brygadierami z 4 regimentami liniowymi 2ma wołoskimi i 2ma huzarskimi Szekle-

klera. Pierwszy korpus artyleryi stoi w Pradze, 2gi w Wiedniu, 3ci w Ołomuńcu, 4ty w Pesth. Korpus minerow w Kloster Neuburg. Osm regimentow, które naywięcej ucierpiały, rozwiązane się.

Mówią że Cesarzowa uda się do Drezn: tamże powrócili XX. Saszy Antoni, Teressa i Amalia z podróży swojej do Pragi. Francuszek 2gi powrócił do Wiednia—Chirurgom fr. tu znajdującym się rozkazano udać się do Hiszpanii—Rozwiązanie losu prowincyi Iliryyjskich, podług Prezburskiej gazety, ma być użyteczne dla naszej Moharchii—Ze Stambułu przychodzi wiadomość, iż niedostatek żywności w tej stolicy, sprawił okrzyk przeciwko Anglikom. Póki Tureckie porty były zamknięte, póty Stambuł miał wielką obfitość żywności; skoro one Anglikom otworzone zostały, całe zboże i woły wykupiono i stolicę ottomańską ogłodzono. Sultan zrzucając Kaymakana z urzędu, z tej przyczyny, rozkazał ażeby nie wysyłano zboża za granicę, i posłał eskadry ażeby krążąc po Archipelagu przejmowały okręty kupieckie, i sprowadzały do Stambułu te któreby znalazły się żywnością ładowane. Rozumieją że ta okoliczność poróżnić może Portę z Brytanią W. Poseł ang: Adair zawiesił swój wyjazd do niejakiego czasu. Stosunki między Francją i Portą noszą znamie spokojności: agent fr: Maubourg z dystrykcyą wszędzie jest przyjmowany.

PARYŻ d. 23 czerwca. (z Monitora Fran:) Dnia 20 Imperator zgromadził w S. Cloud ministrów na wielką radę. Dnia 21 był w domu u Xżney Montebello. Posłowie anstr: ciągle tu bawią. Xże Kurakin minister rossyjski wyjechał z tej stolicy na powrót do S. Petersburga, toż uczynił poseł duński—Napoleon wyliczyć kazał 100 t frankow dla P. Proust a 40 t. frankow P. Fougues nadgrody, za wynalezienie cukru z syropu winogronowego, zobowiązkiem jednak odkrycia i ogłoszenia tego sekretu, oraz użycia sum pomienionych na założenie fabryk w departamentach południowych. Kommissia z Chemikow złożona znalazła, że cukier winogronowy od cukru trzcinowego jest dwa razy i pół mniej słodki, że użycie jego łatwe i użyteczne. Funt cukru trzcinowego kosztuje we Francyi 6 frankow; przeciwnie funt winogronowego nie będzie kosztował jednego franka—O wyjeździe Napoleona do Bayonne lub do Rzymu nie pewnego: ekwipaże Imperatorskie poszły w jedną i drugą stronę.

MADRYT 10 czerwca (z Paryż, Ham:) Następne są urzędowe rapporta o czynnościach wojsk fr. w prowincjach hiszp. W Arragonii G. Suchet dowódzca 3go korpusu po zdobyciu Leridy przystąpił do oblężenia twierdzy Maquinensa, zwaney kluczem do rzeki Ebro, położoney w zbiegu rzek Ebro i Ségre na wyniosłej i spadzistej skale. Dnia 20 maja zaczął opasywać to miasto, d. 25 zupełnie zamknął. Zamek był niedostępny: trzeba było robić nową drogę; dziełem 100 katalonczykow, tyluż żołnierzy, i min saperow, trudna ta robota w skałach i górach dokonana. Trzy wysieczki nieprzyjaciół zniszczono, 100 ludzi trupem położono, 200 wzięto w niewolę z dzieć-

ła, 1000 karabinów, magazyn prochowy i ładunkowy, oraz 8 milionów kul zdobyto. Nową drogą sprowadzono artyleryę i za ię pomocą otworzono przykopy. Kartacze nieprzyjacielskie gradem syjące się na robotników ubili szefa batalionu od inżynierów Sebe i 60 ludzi. Mimo ten ogień równoległa, przykop i baterie wzniesione zostały. Drugi batalion z 1go regimentu Nadwiślańskiego pociągnął między szanice miasta a zamek, posród walących się głazów z gór pobocznych, i postępując nieprzebytymi urwiskami otoczył nieprzyjaciela i zmusił do ucieczki, wskoczył na mury i miasto opanował, a zatem 8 dział, 400 strzelb, 15 faszek prochu i 11 statków zdobył. Szef batalionu Chłusewicz i kapitan od saperów Foucaut kierowali tym atakiem, i mimo ognia z zamku burzącego miasto w nim utrzymali swoje stanowisko. Potym przybliżono przykopy o 50 sążni; i założono baterię od dział 16. Czas nieiaki siła ognia chwiała się z przewagą; nieprzyjaciele zbili 5 nasze działa, lecz doskonałość i mężstwo naszej artyleryi przemogła. Baterie nasze zwały część iedną fortyfikacyi i do milczenia przywiodły prawie całą artyleryę zamkową. Chciał nieprzyjaciel ogniem z ręczney broni utrzymać walkę i tym czasem podnieść baterie; lecz nasze kule i bomby niepozwoliły przyść do porządku. Wywieszono zatem białą chorągiew i o kapitulacyę proszono. G. Suchet rozkazał poddać się na łaskę. Wyszła więc dnia 8 czerwca osada z twierdzy i broń złożyła. Poszło w naszą niewolę 1400 żołnierzy i 78 officerów. Zdobyliśmy 45 dział, 400 t. ładunków ang, 50 t. funtów prochu, wiele żelaza, i żywności na 3 miesiące dla 2 t. ludzi. Chorągwi 10 wydartych nieprzyjacielowi posłał 3ci korpus w podarku Imperatorowi; Wciągu oblężenia wystrzelił nieprzyjaciel 10 t. razy. Międzyiencami znajduje się regiment strzelecki kosztem Generała angielskiego Doyle w Arragonii i Nawarze zaciągnięty, uzbrojony, po angielsku ubrany i utrzymywany.

W Andaluzyi wszystko spokojne: góry nawet Alpuxares wolne od rozbojów: duch publiczny dobry. Oblężenie miasta Cadix będzie popierane z całą tegością mimo przeszkód w transportach i usypywaniu przykopów od miejsca i pory roku. Jeden tylko wypadek interesujący zaszedł w tej stronie: 600 żołnierzy, i 600 officerów, z kopusu G. Dupont, którzy od roku na pontonach przed portem Cadix w niewoli trzymani byli, drogą rozpaczy odzyskało wolność. Dnia 15 maja w nocy ułożony oddawna projekt do skutku przyprowadzili. Żołnierz lądowy rozbroił straż postawioną i na swoje miejsce zamknął a z bronią wydartą stanął w szyku bojowym na pokładzie. Mężni kirysierowie złamali i ucieli liny, któremi pontony były przywiązane do brzegu. Żołnierz morski wziął rudel i całą posługę okrętową: przescieradła i koszule za żagle rozpięte rosłały. Pilnujące szalupy nieprzyjacielskie postrzegłszy tę ucieczkę uderzyły na ięńców; lecz za pomocą wiatru i pracy rudelników, odpierając atak granatami, płynęli ku brzegowi, na którym stało wojsko; aż na resztę na piasku osiedli. Szef szwadronu z re-

gimentu 10 dragonów Faunax rzucił się w morze i pierwszy przepłynął do lądu; oznaymił wojsku fr. o tej wyprawie, i nazad wpław powrócił donosząc swoim o bliskim ratunku. Dnia 16 z rana trwoga powszechna rozległa się w porcie Cadix. Prędko zaczął się straszny ogień z dział 150 z zamku Pantaless o cwierć wystrzału i wszystkich okolicznych baterii nieprzyjacielskich: tudzież 20 szalup i tyleż galiotów strzelało zbliżka do pontonów. Trzykroć zapalił się okręt Castilia, na którym byli officerowie, trzykroć pożar był ugaszony. W tym krytycznym położeniu gdzie ogień i woda śmiercią groziły, gorliwość bezprzykładna francuzów na brzegu stojących ratowała nieszczęśliwych: 2000 ludzi najmocniejszych, do wody uzwycaienych, poszło w morze i przez 8 godzin, nie wychodząc na ląd pod strasznym ogniem nieprzyjaciół, wpław, linami, i łódkami uprowadzało z pontonów tych nieszczęśliwych; na brzegu wozy stojące uwoziły na miejsce bezpieczne. Artylerya nasza grać nie przestawała i kilkakroć zmusiła do milczenia baterie zamku Pantaless, do którego nadto 3 bomby trafiły, lecz statki działowe nieprzyjacielskie, które stanęły za pontonami, nie mogły być osiągnięte. O południu wszysej ięncy w liczbie 600 officerów i 900 żołnierzy uwolnieni zostali a okręt Castilia spłonął. W tej wyprawie popisali się szeregownie, naczelnik oddziału gwardyi morskiej Imperatora, który w nocy z 15 na 16 wysłany z obozu skomunikował się z ięncami; kapitan fregaty Doria, Moureaux, Fougne i Girardin porucznicy okrętowi, którzy z ręcznie kierowali obrótami pontonów; Pułkownik Buquet z 75 regimentu piechoty i major Christoph z 12stego regimentu kirysierów, którzy dowodzili siłą lądową mężnie i stale. Z niosących ratunek pierwsze miejsce trzymają inżynierowie Clouet Bompart i Joubert, którzy wpław uratowali 20 osob tonących pod najstraszliwszym ogniem; Admirał Salcedo, który posłał wozy dla uprowadzania na miejsce bezpieczniejsze, GG. Leval Ruffin i Abboville, którzy przybyli ze statkami. W ostatniej walce polegli; P. Mourreau Szef batalionu Marmont i kapitan morskiej artyleryi Horion, na pontonie kartaczami uderzeni, kapitan Lerisson i Barthey oraz 6 innych utonęli.—Główna kwatera wojska oblegającego w Puerto Maria.—Wojsko Portugalskim zwane, hetmaństwo M. Masseny Xcia Eslingen, d. 51 maja miało główną kwaterę w Salamance. M. Ney opasanie Ciudad Rodrigo; na początku czerwca otworzy przykopy, które dotąd dla ciągłych deszczów nie mogły być rozpoczęte. Wojsko ang: ma główną kwaterę w Almeida, opierając skrzydło lewe o rzekę Duro a prawe o miasto Abrantes. Kray górzysty i oraz trudny do przebycia przedziela 2 wojska. Bliskość armii, obroty wzajemne, wielkość siły, ważność interessu, każą spodziewać się wielkich w tej stronie wypadków stanowiących los iedney lub drugiej strony.

LONDYN d. 16 czerwca (z Franc: Berlin: Hamb.) Wiadomości od Lorda Wellington dochodzą do dnia 22 maja. Główna kwatera wojska naszego była w Celerico, G. Balestaros w Friginal G. Odonel w Cacuas. Nasi czekają

przybycia posiłków, które wysłaliśmy i teraz jeszcze posyłamy. Miasto Astorga, po najmęźniejszej obronie, po trzydniowym szturmie, poddało się francuzom — Da Cadix zawinęły 2 okręty z Vera Cruz z 7 milionami dollarów, z 50 t. funtów Indigo, i innemi drogiemi produktami osadowemi — Lord Landsdown w izbie wyższej naganiał ministrów ze względu na czynności nasze w Hiszpanii; opisał niedostatek wojska we wszystkich artykułach, przemoc francuzów, słabość hiszpanów, nieczynność wojska naszego, powszechną na półwyspie nieufność i proponował do rozwiązania czy wypada z polityki utrzymywać dalsze związki z Hiszpanią lub czy potrzeba cofnąć ztamtąd nasze posiłki? Margrabia Wellesley z dalszemi ministrami odpowiedział, że ta wojna arcy pożyteczna jest narodowi, że wiele zależy na utrzymaniu Hiszpanii w stanie udzielnosci, i że posiłki ile mogły tyle uczyniły w zasłonie południowych prowincyi i Portugallii. Azatym 159 głosów przeciwko 75 przeważało wygraną na stronę Ministrów.

Lord Gray w tejże izbie powstał przeciwko ministrom, i gwałtownie mówił przeciwko środkom od nich przedsięwziętym do poparcia wojny, przeciwko skutkom wypraw nieśczęśliwych, przeciwko pomnożeniu podatków i długu oraz rozproszeniu skarbu, przeciwko błędnemu postępowaniu ich z Ameryką, Hiszpanią i narodami obojętnymi oraz z Katolikami Irlandzkiemi, azatym wnosił o uchwałę, że ministrowie zdradzili ufność publiczną i że nowa polityka ma być zaprowadzona, lecz upadł projekt 134 głosami przeciwko 72 — Co do wymiany ięńców, usprawiedliwiali się ministrowie przed narodem, iż z swojej strony wszystko uczynili dla iey przyspieszenia, że ułatwili spor o ięńców Hannowerskich, lecz że Francya zrywa negocyacyą żądając ażeby Szwedzi i inni sprzymierzoney angielscy byli policzeni w wymianie, gdy zgodzić się niechęć na wypuszczenie Hiszp: i Portugalczyków. Anglia ma 50 t. francuzów przeciwnie Francya ledwo liczy 10 t. angiłków. Nakoniec zapowiedzieli ministrowie że wymiana jest wątpliwa, a pokoy niepodobny, gdyż Anglia niezgodzi się iak tylko na traktat honorowy i sprawiedliwy, co być niemoże w terażniejszych okolicznościach. Lord Stanhop wnosil ażeby środki przedsięwzięto, przeciwko zagrożonemu wyładowaniu z Boulogne, gdzie Napoleon zgromadził 40 t. maytków i przeciwko machinie podwodney Fultona, która może wysadzić okręt największy, a której proba dowiedziona w Cherbourg i Boulogne. Ostrzeżenie to pogardzone — Parlament wkrótce ma być zamknięty.

Z przypadku Xcia Cumberland i Morderstwa służącego Senlis nastąpiły w pismach publicznych wielorakie wnioski. Zastanawiano się za coby on godził na odebranie życia Panu, od którego nic złego nigdy nie słyszał, i przeciwko któremu nigdy nie powstał. Lekarze opatrując iego ciało zastanawiali się znajdując u niego ręce czyste, gardło dziwnie równie poderżnięte, i iego na pół rozebranego, azatym zastanawiali się, kiedyby miał czas po ucieczce od Xcia rozebrać się, umyć się, zarząć się i skonać, ponieważ po zawołaniu Xcia natychmiast przybieżono na ratunek. Wnoszono więc że

Za pozwoleniem Cenzury Wileń: — W Drukarni Kurjera Litt:

Senlis zamordowany dla tego ażeby zranienie Xcia było na niego zwalone. Nadto Xże widział inney postaci męczyznę siebie atakującego. Wszakże Sąd złożony po examinach uznał Senlis za samobójcę i przeto podług zwyczajn pogrzebiony został na drodze krzyżowej kołem przewiercony — Dwóch stronników Burdett, którzy rozruch wszczynać chcieli, poszło do więzienia na 6 miesięcy. Burdett ma być uwolniony przy zamknięciu Parlamentu. Obywatele z Nottingham podpisali prośbę o reformę Parlamentu w liczbie 4500 — Sławną P. Clarke ogłosiła drukiem swoją korespondencyą — W Ameryce w Quebec aresztowano wydawcę gazety, skonfiskowano drukarnię, i wielu innych do więzienia wzięto, za przygotowaną rewolucyą do wywrócenia rządu ang. w Canada a przywrócenia francuzkiego. Okazał się ten projekt z listów przeiętych — Algerczykowie zabierać zaczęli statki portugalskie, rząd nasz zapłacić kazał dań im przychodzącą, ażeby zostawili kupców w pokoju.

HAMBURG d. 30 czerwca. (z Hamb, Zell:) W Szwecyi wybor deputowanych na seym, który ma obierać następcę tronu, już rozpoczął się — Król pruski wyjechał do Meklenburga dla widzenia się z Xciem Strelitz. G. Lestocq przybył do Dreżna. Przez Frankfurt przebiegł goniec pruski z Berlina do Xcia Wilhelma do Paryża — Wojsko fr: zbliża się ku Renowi; główna kwatera, z 6 generałów 240 officerów, 800 żołnierzy i tyluż koni złożona, przechodzi z Ratyżbony do Frankfurtu; nad Menem stać będzie podobno liczny korpus, gdyż przybiegł goniec z Paryża z ostrzeżeniem ażeby z tamiecznych okolic zboża nigdzie niewyprowadzano. Wielka część ieszcze wojska saskiego stoi na stopniu wojennym. Nowa organizacya czynnie wprowadza się; ma być uskuteczniiona do ięsieni i oboz koło Dreżna będzie założony. Część fortyfikacyi Dreżdeńskich zniesiona; do zimy robota ma być skończona — Król bawarski uwalnia wielu żołnierzy, którym wyszedł czas służby, a na miejsce wybiera nowych rekrutów — Jeżeli można wierzyć wieści ze Szwecyi, wieśniacy nieśli ciało królewicza z Quidinge do Sztokolmu; wszyscy iako i mieszkańcy stolicy przerażeni są tym niespodzianym ciosem; nikt dotąd tej straty zapomnieć niemoże.

PARYŻ d. 19 czerwca. (z Zushauer:) Dziennik państwa francuzkiego pod artykułem z Lipska zbija pogłoskę o Xięciu, który w Warszawie u dworu miał pokazać się w orderach polskich. „Wiadomo dziś, wyrażono między innemi, co to jest Polska. Europa zna tylko Xięst: Warszawskie, i niepomylnie żadnego znaczenia w orderach państwa, które już nieeksystuje“ Dalej znajdując w tymże artykule rzecz szczególniejszą że Vice-król ma być mianowany w państwie, które tylko iako Wielkie xięstwo jest znaiome. Nadto król saski, przez wielorakie podróże do Wielkiego xięstwa przez swoją prawdziwie oycowską troskliwość w rządzie tego państwa, dowiódł że niemyśli na nikim opierać się w administracyi tego państwa —

WIEDEŃ d. 20 czerwca. (Zuschauer:) Nasza dworska gazeta ogłasza za fałszywą tę wiadomość że część wschodniej Galicyi ma być odstąpiona za równą nadgrode.

DDATEK.

1 Z WILNA dnia 7 lipca. Dnia 25 przeszłego mca zaczęły się odbywać publiczne examina Uczniów Gimnazjum przy Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie z nauk chrześcijańskiej, gramatyki języków polskiego i łacińskiego, moralnej arytmetyki, geometrii we wszystkich częściach, Algebry, Logiki, Ogrodnictwa, Rolnictwa, Fizyki, Chemii, Wymowy, Poezyi, Prawa przyrodzonego, politycznego, narodow, ekonomiki politycznej, geografii, historii, mytologii języków rossyjskiego, greckiego, francuzkiego i niemieckiego, oraz z rysunków malarzkich i topograficznych. Examina te odbywały się ciągle przez dni 8 w przytomności Rektora, i Profesorów Uniwersytetu, wielu znakomitych obywateli i różnego stanu zaproszonych gości. Uczniowie, którzy i w ciągu szkolnego roku obyczajnością, pilnością do nauk, oraz znacznym w nich postępem i w czasie tychże examinów przez dokładne na podane sobie pytania odpowiedzieli sprawiedliwą zyskali zaletę, do publicznej podaia się wiadomości—**Z K L A S S Y** 1. Jan Adamowicz, Franciszek Pustowski, Władysław Pustowski Antoni Biranowski, Justyn Biretto, Michał Chodasiewicz, Jerzy Giedroyc, Alexander Gutt, Florian Mikulski, Izidor Mikulski, Antoni Nowicki, Adam Paszkiewicz, Adam Nowicki, Henryk Prozor, Cyprian Pucikowski, Hieronim Potrykowski, Franciszek Potrykowski, Alfons Potrykowski, Stanisław Potrykowski, Alexander Raczyński, Jan Sławiński, Edward Soroła, Andrzej Towiański, Karol Towiański, Jan Waszkiewicz, Michał Wasilewski, Jan Zapasnik, Martynian Houwalt—**Z K L A S S Y** 2. Franciszek Malewski, Eustachy Wołowicz, Józef Sniadecki, Józef Bobusz, Zygmunt Bartoszewicz, Kazimierz Baliński, Synon Chodasiewicz, Wincenty Czerwiński, Ferdynand Gutt, Karol Niemcewicz, Tadeusz Niemcewicz, Jan Kundzicz, Kazimierz Lewicki, Teofil Polikowski, Maciej Strokowski, Adam Slepś, Ignacy Sieklucki, Józef Sipko, Ludwik Urbanowicz, Stefan Wiszaniewski, Paweł Walicki, Leopold Walicki, Tadeusz Byczkowski—**Z K L A S S Y** 3. Ignacy Huwald, Tadeusz Woynilowicz, Alexander Xiąże Radziwiłł, Bogusław Peżarski, Stanisław Sidorowicz, Józef Znosko, Karol Rozen, Konstanty Balbiani, Andrzej Grudziński, Stanisław Zukowski, Władysław Świętorzecki, Paweł Jagmin, Wojciech Michałowski, Tomasz Stepkowski, Michał Reczyński, Walenty Wólf, Alexander Podbereski Józef Beru, Józef Jocz, Roman Brachfeld, Benedykt Bartoszewicz, Zygmunt Siemaszko, Karol Mackiewicz, Adam Abłamowicz, Adam Czerwiński, Paweł Welk Jan Kobylński, Antoni Szachin, Jan Witkowski—**Z K L A S S Y** 4. Antoni Wyrwicz, Jan Dalecki, Kazimierz Oskierka, Michał Baliński, Justyn Szumski, Jan Urbanowicz, Fabian Swiątecki, Ludwik Raczyński, Jan Antecki, Stanisław Kudelski, Paweł Podgurski, Kazimierz Balukiewicz, Ignacy Ziękowicz, Antoni Ziękowicz, Józef Slepś, Michał Lchnicki, Józef Sipko, Fryderyk Froland, Karol Podbereski, Jan Krzywobłocki, Józef Maciejewski, Tadeusz Juchniewicz—**Z K L A S S Y** 5. Korneliusz Korbut, Piotr Sławiński, Adam Borowski, Franciszek Pacowski, Felix Laskowicz, Stanisław Rosołowski, Stanisław Pietrkiewicz, Franciszek Grzymała, Fryderyk Hechel, Jan Jarmołowicz, Fryderyk Welk, Michał Korbut—**Z K L A S S Y** 6. Stanisław Guciewicz, Onufry Pławski, Kazimierz Moniuszko, Karol Morawski, Józefat Grabowski, Jakub Briotet, Eliaz Lewicki, Antoni Mińkowski, Benedykt Kototowski.

Excerpt oświadczenia z protokołu Sądowego Sądu Woytowsko Ławniczego Wileńskiego Roku 1810 mca iulii 1. Oświadczenie Imieniem JPP. Marcina i Maryanny Szteynow małżonków przeciwko JP Janowi Woytkiewiczowi Zarębaczowi zanaaza się oto: obżalny Woytkiewicz poy-

mniać córkę z pierwszego małżeństwa spółzoną, zesła Katarzynę de domo Stankiewiczową w zamęściu Woytkiewiczową w znaczney ilości u żałych oycy i matki wyprawę wzięł, i żyjąc przez lat 10 z staranności i Pra y barzicy żałcy żony swej niżeli z własney przyszedł do sytuacji znaczney na 25000 liczyć się mogącey, nabył wespół z żoną swą a córką żałych dworek na przedmieściu Sto Stefańskim, prawo na imie obojga od Szwaykiewiczów przyznane przyjął, do dworku łakowego na imie wspólne intromitował się w kancelacji mieyskiej wileńskiej przy nabyciu dworku, stosownie do ukazu rządzącego senatu rozpisywał się z sobą w protokule, o nieulaleniu poszli pociągnął, na niedopłaconą sumię Szwaykiewiczów za dworek do podpisania dokumentu na złt: 2500 podwiódł i dopióro kiedy z przeznaczenia najwyższego, w roku 1810 zesła z tego świata córka żałych a żona obżalnego niezostawiając potomstwa po sobie, żałcy deltores, tak z myśli prawa statutowego ar 19 i 21 z rozdziału 5, iakoż prawa magdeburskiego nie tylko wyprawy dekretem nieappellowanym zapewnionej ale też wszelkiego majątku położonego będąc successorami, i kiedy obżalny nie tylko combinative zwrócić nie chce ale kondyktowie idąc ony trwonisz do ruiny doprowadzasz, na dworek debita zaciągasz, celem przeto doprowadzenia do skutku tak cytowanego prawa iako też ukazu z Rządu Guberni wileńskiego żłcy deltores, aż by nikt onemu niewierzył niepożyczał i w układy ażdne nie wchodził z obżalnym przez niniejsze oświadczenie sądownie zanaszając się i przy kuryerze litewskim ogłosić się mające ostrzegają i że nie może potowy majątku do żytych należnego nikomu zbywać ani przekazywać zawiadamiają—U tego oświadczenia w protokule sąlowym woytowskim podpis takowy, iako nieumiejętny pisma podpisuje się kładąc tży krzyżyki Mercin Szteyna zgod o z protokulem

2 Wileński policmeyster podaie do wiadomości iż tuteysi kupcy Szarkus Beniamin Peretz, i Josiel Fabiaszowicz Zayheyru mają wyjechać za granicę, więc ktoby miał do nich jaką pretensyą i niech się iawi do policyi. P. S.

Nasutek ukazu Rządu Gubernińskiego Litewsko wileńskiego dnia 2 terazniejszego mca iulii pod N. 124 radzie mieyskiej wileńskiej danego; taż rada podaie do powszechney wiadomości: że folwarki funduszowe mieyskie Leoniszki, Tupaciszki, Wysoki dwor, zprzylączonym do onego Podysokim Pod-Gorzem przezwanym, Kupryaniszki, i ka-wał ziemi od JWWch Potockich przez miasto odzyskane, będą wypuszczone ze wszelkimi do onych podług Inventarzew należnościami odednia 25 Apryla roku przyszłego 1811 przez publiczną licytacją w trzyletnią arędowną tenutę podzień 25. apryla roku 1814, do iakowey licytacji naznaczywszy Rada trzy trzy terminy pierwszy dnia 7, drugi dnia 12 i trzeci ostateczny dnia 20 mca 8bra roku terazniejszego 1810, ażeby życzący arędownać wyż rzeczone folwarki mieyskie wyznaczonych terminach do licytacji w radzie na ratnazu z udowodnieniem pewności do trzymania wydać się mających kontraktów stawali, rada mieyska wileńska ogłasza i wzywa. Datt na ratuszu wileńskim w radzie tegoż miasta roku 1810 mca iulii 4 dnia.

Tomasz Reyser P. R.

1 Sąd taxatorsko exdywizorski w komplecie z WW. Tadeusza Olechnowicza Prezydenta, Ottona Roppa i Józefa Erdmana Sędziów urzędników ziemskich ptu: upitskiego dekretem remisstylnym sądu ziem. upits: naznaczony, po zaieciu dóbr Dzwonogola i Egandz w pcie upits: leżących posesyi W. Michała Dyszterłofa Porucznika wojsk Rossyjskich

na rzecz kredytorów, po oddaniu onych w administracyę po naznaczeniu tychże dóbr wymiaru, i po ułatwieniu wszystkich reguł rzeczonym dekretem remisyjnym przepisanych, obwieszcza wszystkim wierzyteli W. Michała Dysterlofa Porucznika ażeby na dniu 1 augusta roku niniejszego 1810 z dowodami pretensye wykazującemi w dobrach Dzwonogole stawali, albowiem w tym czasie dla dopełnienia satysfakcyi kredytorom sprawa do ostatecznego rozsądzenia wziętą zostanie.

Wiktor Sugietto ziemski dekr upits: i exdy regent

1 Konsystorz Rzymsko-Katolicki duchowny Metropolitalny mohilewski, na skutek podanej proźby od Juliany Katarzyny Nuczy mieszkającej w Peterzbргу; rekwiruje prześwietną publiczność, azali niema kto wiadomości o życiu, lub śmierci męża iey Józefa Nuczy Włocha, który krótko przemieszkawszy z swoją żoną, z Peterzburga od lat kilku wyjechał, dotąd do niey nie powraca i niewiadomo gdzie się teraz z nayduie żądając zawiadomienia tego konsystorza—Roku 1810 czerwca 4 dnia Asesor Kanonik Mohilewski X. Antoni Sychra.

1 Do pewnego domu potrzebuie się madam czyli guwernantka umiejąca gruntownie francuzki i niemiecki języki—Życząca poświęcić się na takowy obowiązek, raczy zgłosić się do W. Eydziałowiczowej mieszkającej w domu bywшем Autosielskich pod tatarską bramą, a tam o obowiązkach swoich, i o nadgodzie za one odbierze zupełną wiadomość.

1 Z Powiatu Mozyrskiego roku 1810 Junii 9 celem wyszukania rodzeństwa z linii męskiej albo w niedostatku oney z żeńskiej, do publiczney wiadomości rzecz następująca—Od lat prawie 30-iek w powiecie mozyr: na usługach zostając w domu JW Wch Jeleńskich nayprzód oyciec podobno Heronim Miładowski późniejszy Hyacynt i Władysław zmarli wszyscy, Władysław zostawił syna Adama z Korewianki spłodzonego od lat 4ch wieku i majątku sumownego do 30,000 złch czy więcej—Wola ostateczną zesłego Władysława Rott Rzeczyckiego zostawieni opiekunami WW. Andrzej Pokład Niekraszewicz por: wóysk Rossyi: deputatt pttu: mozyr: tudzież Józef Krasiński Łow: Orszań: nieubliżyli dowodu przyjaźni postępkiem dla dobra nieletniego uczynionym—Z ustronia gdy WWni Medzwiedzey i Kozłowski tytułując się familiantami po Miładowskich przedsięwzięli proceder w Gubernii Wołyńskiej poie Owruckim nad myśl prawa kons1764 roku potioritatem dóbr ad fundum stosującego: przestającoy na swoim i ubiegać się za cudzą starannością niechcąc, ani nadanej opieki gwałtownie trzymać nieżądając, obwieścić mają honor prześwietną publiczność aby sukcesor: Miładowskich naybliżsi zgłosili się. Z mocy proźb od opiekunów podpisuję— Antoni Olewiński komor: pottowy mozyr

2 Sąd taxatorsko exdywizorski na skutek dekretu ziemstwa upitskiego, w d. 23 marca, w roku terazniejszym zapadłego, w komplecie ze trzech osób: to jest z W. Tadeusza Olechnowicza Prezyd: Oltona Roppa, Józefa Ertmana sędziów ziem: upit: złożony, do majątności Łaszmen Pomusza W. Jana Rafała Hahna dziedzicznej, w dniu 9 maja tegoż przybył: a przedsiębiorając wszystkie kwestye tak względem tego majątku, iakoteż dóbr Sztylkien Pomusza samey W. Hahnowej tymże dekretem poruczone ułatwić, to wszystko postanowił, co na mocy prawa wyrokami pierwszego zjazdu dyllacyinemi właściwem być okazało się: szczególnie po nakazaniu rozmiaru geometrycznego Łaszmen i Sztylkien Pomuszow, po dopełnioney Inventacyi i przeznaczeniu administracyi oraz komportacyi,

czynność swoją do dnia 15 gbra roku upływającego, dla ukończenia oney ostatecznego w majątności Łaszmen Pomusza, odłożył—A ponieważ tym wyrokiem dyllacyinym komportacya na dzień 1 następującego mca 7bra, z obowiązkiem składania przez wszystkie strony do exdywizyi wchodzące dokumentow, przeznaczoną została, zatem według wyrazow tegoż dekretu złożenie papierow w kancelaryi grodzkiej upit: w ciągu dni 10, poczwszy od naznaczonego terminu skutecznie się powinno, tychże dokumentow lokacya do dnia 1 8bra tegoż roku jest zastrzeżoną—eby zaś kredytorowie i dalsze do tego dzieła wpływające strony nie wiadomością o nastaniu onego nie wyawiały się, i pod utratą pretensyi dowody swoje iawily; żej podpisany na skutek zalecenia pomienionego sądu iawizacyą do Redakcyi gazet kuryera litt, dla ogłoszenia trzykrotnego, podaje.

Adam Jasieński regent exdywizorski.

1 Prześwietna Publiczności, w przyszłą Niedzielę to jest dnia 10 iulii 1810 roku dana będzie wielka Opera we trzech aktach, z muzyką P. Cherubiniego, pod tytułem LODOISKA, Rzecz się dzieie w Polsce.

2 Na licytacyi w Rządzie Imperatorskiego wileńskiego Uniwersytetu, wypuszczającego się w trzyletnią arędę Młynu królewskim zwanego, w mieście Wilnie położonego, na dniu 21 terazniejszego czerwca odbyty, została oświadczona summa arędowa rocznie rubli 5515. Rząd Uniwersytetu o takowej arędzie oświadczoney publiczność uwiadamiając, dzień 12 następującego mca lipca zaieden i ostatni termin przeznaczą, na którym życzący sobie mieć arędę pomienionego młynu, z postąpieniem wyższej opłaty, zechcą stawać na tę ostateczną licytacyą, odbyć się mającą na sessyi Rządu Uniwersytetu w dniu wyż pomienionym o godzinie 6tej po południu: warunki kontraktu są każdego czasu do przeyrzenia w kancelaryi Uniwersytetu. Działo się w Wilnie d. 28 czerwca 1810 Jan Bohowicz Lustrator Dóbr Uniwersytetu.

2 Pozostała stadnina po Xciu GL. Mikołaju Radziwile w majątności Lubczu pierwicy teraz w Czeresach w Dzisieńskim będąca przedawac się będzie przez licytacyą od 16 lipca 1810 roku. Amatorowie znajdy najlpszego gatunku kłaczce ogiery i konie tak wierzchowe iako też do pociagu.

2 Podaie się do wiadomości, iż dom murowany o 2ch piętrach ze sklepami, przy którym i część drewnianego zabudowania, na ulicy tatarskiej pod nrem 66o Tar: a policyjskim N. 71 sytuowany, jest do sprzedania, ktoby sobie życzył ony nabyć, w każdym czasie u aktora w ymże domu mieszkającego o cenie i ugodzie dowiedzieć się może.

1 Po zeyściu bezpotomném w dobrach Łuczycy w mozyr: Benedykta Woyciechowskiego, wzywają się naybliżsi sukcesorowie z dowodami legitymacyi do dziedzica dóbr Marszałka Jeleńskiego dla odebrania wszelkiej po nim pozostałości.

		Cena targowa			
Od d		3 lipca 26	do d. 10 tegoż	Rub	Kop
Bocza Komisyy	Zyta syrowego	-	-	5.	50
	Pszenicy	-	-	18.	-
	Jęczmienia	-	-	5.	-
	Owsa	-	-	5.	-
	Grochu	-	-	5.	50
	Faska Masła	-	-	5.	-
	Asygancya 100 Rubli	-	-	34.	-
		Dukat	-	3.	16